

2 Påmelding til Visjon starter **1. april**

3 Nyvalgt styre i Frikirkens **speiderkorps**

13 Lav kvinneandel i Frikirkens **eldsteråd**

Hurra for lokalmenigheten!

En 25-åring og en 50-åring, henholdsvis Oslo Storbymenighet og Sula Frikirke feirer seg selv, og kirkesamfunnet gleder seg med dem. Les om hva som skjer i 2019 i de to menighetene.

Side 6-12

Påmelding til pastorsamling er i gang

Påmeldingen til pastorsamlingen som finner sted ved Stavern folkehøyskole fra 4.-6. juni er nå åpnet, og priser og lenke til påmelding ligger på Frikirkens hjemmeside. Tema for samlingen

er «Jesus i hverdagen», slik det er formulert i Frikirkens målplan for 2018-2023. Egil Elling Ellingsen, hovedpastor i Imikirken, blir med som hovedtaler. Det blir seminarer, bønn, lovsang, forbønn, samtaler og fellesskap. Pastorsamlingen er for alle pastorer i Frikirken, men er også åpen for andre med leder eller forkynneransvar i menighetene. «Pastorsamlingen skal være relevant for deg som pastor og menigheten du le-

der! Den skal gi deg påfyll i tjenesten! Dette er viktige dager for å lære av og bli inspirert av hverandre. For å bygge nettverk og ha fellesskap pastorene og menighetene imellom. For å ha viktige samtaler om aktuelle teologiske spørsmål», står det å lese på Frikirkens hjemmeside.

Samtaler i sofaen på Visjon

Det ligger an til lett og ledig stemning med musikaliske innslag og «gode samtaler i sofaen» i Tunet under sommerens Visjonsfestival.

Tekst og foto **GEIR ARNE JOHANSEN**

– Det blir mer innhold i Tunet, hvor vi ønsker å ha en sofaprat hver kveld med ulike gjester og forskjellig fokus. Samtidig skal det være en løs stemning og musikaliske innslag fra husbandet, sier leder av programkomiteen på Visjon, Rune Tobiassen. I fjor ble det holdt «Bokbad» i Tunet, der visjonsdeltakerne fikk møte Anne Mari Schiager Topland og Kjetil Gilberg. Blant gjestene som inntar sofaen for en kveldsprat i år er Siri Iversen, pastor i Flekkerøy Misjonskirke. – Siri Iversen er en vel-

dig morsom og inspirerende taler, som vi også får høre i Stavernhallen onsdag kveld og torsdag formiddag, sier Tobiassen.

ØKT BIBELFOKUS

Tema for årets Visjon er «Rikelig», og i den anledning er forfatter av boken «RIK Bibelbruk» og bibelbrukskonsulent i Bibelselskapet Hans Johan Sagrusten invitert som en av hovedtalerne. – Valg av tema er i tråd med Frikirkens vedtatte måldokument for 2018-2023, der punkt 1. er «Vi ser en økning i bruk av bibel og bønn i menighetene». Vi ønsker at Guds ord skal få rikelig rom i gudstjenestene på Visjon, men ikke bare der. Temaet skal gå som en rød tråd gjennom alt som skjer på Visjon, og Guds ord vil få mye plass over alt, sier Tobiassen.

MYE GØY FOR STORE OG SMÅ

«Hits for alle» vil fortsatt være hovedsamlingsen under Visjon, og UngVisjon tilbyr igjen et godt og

varierte utvalg av aktiviteter og festligheter for barn mellom 2 - 12 år, lover leder Maria Selstø.

– Kanskje du er klar for en aktivitet som speiding, fotball eller mesternes mester? Aktiviteten «Ikke gjør dette hjemme» er tilbake, og vi har et hav av ulike aktivitetsgrupper du kan velge mellom, sier Selstø. FRIK Festivalen ønsker alle fra 8. klasse og oppover velkommen til Visjons egen ungdomsfestival. – Vi har et spennende program med ungdomsmøter, vann-, ball- og kampsport-aktiviteter, «Capture the flag», seminarer og stemning i Campspot. Bli med og sov i lavvo-

STEMNING Tunet er blitt et naturlig og populært samlingspunkt på Visjon.

leiren sammen med over 200 andre ungdommer, og få venner for livet! Dette blir sommerens høydepunkt, sier leder Hanne Marie Moi. Visjon arrangeres fra 17. – 21. juli på Stavern folkehøyskole. Påmeldingen starter 1. april, og påmeldingen skjer som tidligere år via Checkin. Lenke til påmelding kommer på nettsiden til Visjon samme dag som påmeldingen starter.

Frikirken kan bli eier av Kristiansand folkehøyskole fra høsten 2019

Synodestyret er i dialog med nåværende eiere av Kristiansand folkehøyskole angående eventuell overtakelse av eierskapet, og endelig beslutning tas i april.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

– Vi tar sikte på at feriesenteret og folkehøyskolen kommer til enighet om en leieavtale for skoleåret 2019/2020 med opsjon på ytterligere ett skoleår.

Synodestyret er innstilt på å skyte inn et mellomværende for at det skal la seg gjøre å få på plass en kortsiktig leieavtale som begge parter kan leve greit med, sier daglig leder ved Frikirkens hovedkontor Marit Ecklo Brevik. – Vi er i dialog med nåværende eiere av folkehøyskolen, Jan Gossner og Rolf Solås, med tanke på vilkår for overtakelse av eierskapet fra 2. halvår 2019. Endelig beslutning om eventuell overtakelse av eierskapet tas i synodestyremøtet i april, opplyser hun.

LEDERTRENINGSPROGRAM

I 2017 tok Frikirken initiativ til å få en «bibel og tjenestelinje» ved Kristiansand folkehøyskole, og i år tes-

tes det ut en pilot med nytt ledertreningsprogram kalt «JC Trainee». – Siden vi ikke er en bibelskole har skolens svar blitt å prøve ut en modell som vi tror er preget av «folkehøyskolen» og samtidig har en genuint kristen basis. Vi har valgt å lage en ledertreningslinje hvor vi har Jesus som forbilde, kombinert med tjenende lederskap som en ledertori. Vi henter også inspirasjon fra nobelprisvinnerne Martin L. King, Mor Theresa og Malala. På Kristiansand folkehøyskole får de masse muligheter for praksis seks dager i uka gjennom ni måneder. I ledertreningsmodellen prøver vi å hente inspirasjon fra det vi tenker kan være Jesu måte å drive lederopplæring på. Vårt ønske er å etterligne den opplæringens kjerneinnhold, sier lærer Espen Sødal.

Rektor ved Kristiansand folkehøyskole, Tor Inge Askeland, opplyser

at skolen ikke bruker stipendiatbegrepet, men kaller det som før var stipendiater for «traineeer». – I innværende skoleår er «traineeene» tilknyttet alle de øvrige linjene, men de har cirka 20 dager med et eget lederutviklingsprogram (dette er en JC Trainee «lightversjon»). For skoleåret 2019/20 søker traineeene på linja JC Trainee, og det blir i praksis en egen linje der selve ledertreningsprogrammet utvides til 40 dager. Traineeene blir også neste år tilknyttet andre linjer ut fra behov. Planen videre er å utvikle JC Trainee-konseptet til en ordinær linje på sikt.

Samtidig er toårselevordningen/stipendiat i søkelyset fra departementet og Folkehøgskolerådets side. Det jobbes med å utvikle ordningen og vi jobber også med hvordan vi skal organisere forholdet mellom traineer (miljøarbeidere) og

Nytt korpssmerke

I anledning 45-årsmarkeringen til Frikirkens speiderkorps (FSK) er det laget nytt korpssmerke.

I fjor høst var det nøyaktig 45 år siden FSK ble stiftet den 16. september 1973, etter at det på synodemøtet i 1971 ble vedtatt å ta opp speiderarbeidet på landsbasis.

Frem til da var det enkelte menigheter som på eget initiativ hadde startet opp speiderarbeid.

I anledning korpstinget som fant sted på Abrahavn i Kristiansand i februar, er det også laget et eget merke.

Nytt speiderstyre

Andre helgen i februar arrangerte Frikirkens Speiderkorps (FSK) sitt 23. korpsting. Det ble en innholdsrik helg med gode diskusjoner og masse sosialt, og nytt styre ble valgt.

I tillegg til valg av nytt styre, ble det vedtatt å flytte Korpstinget til partallsår slik at det blir samme år som speidertinget til NSF. Det nye styret, som ser frem til tre spennende år sammen, består av Nicolai Feyer Puntervold (leder), Haakon Tønnessen (nestleder), Anna Rossvang, Oda Asphjell, Hallstein Olesønn Hagaseth og Ida Eline Kristiansen (Vara). Korpstinget fant sted i «Abra Havn» ved Dyreparken i Kristiansand. På tinget deltok både speidere, rovere og ledere. Det var mange gode diskusjoner, blant annet da det skulle gjøres endringer i paragraf 3 i FSK sine grunnregler og da nytt måldokument skulle legges frem til godkjenning.

ENDRET ORDLYDEN

Den gamle ordlyden i paragraf tre i FSK sine grunnregler lyder som følger: «Korpsets hovedoppgave er gjennom vårt speiderarbeid å bevare og vinne korpsets medlemmer for Gud, orientere dem om vårt kirkesamfunn og føre dem inn i menighetslivet». Korpset ønsket en mer moderne, enklere og tydeligere ordlyd av paragraf 3, og den nye ordlyden er nå slik: «I Frikirkens speiderkorps vil vi:

- Peke på hvem Gud er
- Bygge tro og relasjon til Jesus
- Invitere til felleskap i menigheten».

Tinget godkjente også et nytt måldokument, som korpssstyret skal jobbe mot de neste årene. Det blir en spennende periode for det nye styret, ett av målene er blant annet å starte én ny speidergruppe i FSK. Styret, sammen med speiderkonsulent, ønsker å være ressurs for oppstart av nye grupper rundt om i menighetene. Vi håper også at korpset medlemsmasse skal øke med ti prosent.

BESØKTE DYREPARKEN

Da tinget startet lå det an til at det ikke ville bli et fulltallig styre,

men i løpet av tinget fikk vi fylt det opp. Nicolai Feyer Puntervold ble på nytt valg som leder for FSK, og skal nå sitte tre nye år som korpssleder. I tillegg skal han være leirsjef for den neste felles korpsleiren som skal arrangeres fra 1.-8. august 2020 på Evjemoen, og nestleder Haakon Tønnessen blir programsjef for samme leir. Tinget vedtok å endre syklusen, slik at korpstinget kommer i partallsår og blir lagt til samme år som speidertinget til NSF. Det nye styret skal derfor sitte frem til korpstinget i 2022. I løpet av helgen i «Abra Havn» ble det også anledning til å oppleve dyrene i Dyreparken på

NYTT STYRE Bak fra venstre: Hallstein Olesønn Hagaseth, Nicolai Feyer Puntervold (leder) og Haakon Tønnessen (nestleder). Foran fra venstre: Anna Rossvang, Oda Asphjell og Ida Eline Kristiansen (Vara). (Foto: Børge Greaker).

nært hold. Alle fikk prøve å gi gulrøtter til sjiraffene og se føring av løve, gepard og tiger. De aller tøffeste ga sjiraffen gulrøttene ved å holde gulroten i munnen, og fikk da et skikkelig sjiraffkyss på kjøpet.

Nicolai Feyer Puntervold

elever på JC Trainee i framtiden, sier Askeland.

NYE LINJER PÅ STAVERN FOLKEHØYSKOLE

Stavern folkehøyskole er en bredde-skole med 124 elevplasser fordelt på 11 linjer innen fag som idrett, friluftsliv, scenekunst, samfunnsengasjement og solidaritet. - Flertallet av linjene er mer enn ti år gamle, men med kontinuerlig fornying og oppdatering holder disse seg godt. Vi har imidlertid noen helt nye linjer som beriker skoletilbudet, forteller informasjonsmedarbeider Arne Aasland. Linjen «Blålys» gir en innføring i hvordan det er å jobbe i en av blålysetatene samt redningstjenesten og kriminalomsorgen. - Justissektorens øvingssenter, Politihøyskolen og redningsselskapet er alle lokalisert i umiddelbar nærhet til skolen. Dette gir oss en unik mu-

lighet til å lage et linjetilbud av høy faglig kvalitet. Linjelæreren, med 12 års fartstid i Oslo-politiet, har trukket til seg mange ressurser, og redning med helikopter og kontrollert nedbrenning av bygninger, er noe av det som står på timeplanen. «Blålys» er for øvrig en av de enkeltlinjene med høyest søkertall i landet, sier Aasland.

Stavern folkehøyskole tilbyr ellers landets eneste turnlinje, og lanserer til høsten en annerledes musikklinje som har fått navnet «Urørt». - Det blir fokus på egenskrevet musikk, og linjen vil ha noe undervisning sammen med vår eksisterende musikklinje.

Men først og fremst skal linjen gi elevene mulighet til å fokusere på sin egen musikk.

FRIKIRKESAMARBEID PÅ KVN

Kristen videregående skole - Nord-

land (KVN) er en frittstående videregående skole som eies og drives av stiftelsen med samme navn. Bak stiftelsen står Frikirken, Normisjon og Det Norske Misjonsselskap. Skolen har i dag cirka 120 elever, og 26 ansatte fordelt på 22 årsverk. Skolen tilbyr studiespesialisering, Vg1 Helse og oppvekstfag, Vg2 Helsefagarbeider, Vg2 IKT- driftsfag, og Vg3 påbygging til studiespesialisering. Siden oppstarten i 1991 har KVN blitt en naturlig del av skoletilbudet på Nesna og Ytre Helgeland. - KVN er en liten skole sammenlignet med de store offentlige skolene, og skolen satser også på ulike typer miljøaktivitet. KVN er en åpen skole også på kveldstid, der elevene har tilbud om leksekafé, miljøkvelder, hybelkurs, KVN-trim og ulike andre miljøtiltak, forteller rektor Finn Olav Konow. - Vår styrke er at her er det lettere å få øye på den enkelte elev,

man forsvinner ikke så lett i mengden. At hver enkelt elev skal oppleve å bli sett og verdsatt er en grunnleggende del av vår profil. KVN satser også på ulike typer miljøaktivitet ut over skoledagen slik at elevene får gode sosiale arenaer. Hver tirsdag har vi i samarbeid med Nesna Frikirke et tilbud om kveldsmatprat, en uformell samtale rundt et valgt tema og kveldsmat. Her møtes 10-30 ungdommer hver uke, sier Konow. Et spesielt kjennetegn ved KVN er daglig andakt.

- Den foregår i kantina hver dag litt før kl. 10. Her samles ansatte og elever til et lite pusterom midt i en travel skolehverdag, til sang og musikk, bibellesning og mye annet. Vi har også kristendomsundervisning som et eget fag på skolen, sier Konow.

ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
anne-kristine.wiecek@frikirken.no

Bare prat?

Hva tenker naboenes dine om deg som kristen? Orker du ta det inn over deg? For mye grublerier trenger ikke være sunt. Men en viss refleksjon over hvordan de leser oss som kristne, er av det gode. Kommer du i en samtale med en som ikke vil kalle seg kristen, er det ofte de har behov for å fortelle deg om negative møter med kristne. Det skal vi ikke fnyse av. I stedet for å komme i forsvarsposisjon, kan det være at det er din medfølelse som kan få dem til å dempe seg. Det at du lytter og gir av din tid, kan snu kommunikasjonsklimaet. Jeg har opplevd dette mange ganger. Men ikke la det slutte der. Vis dem hva du står for og hva Jesus betyr for deg. Og gjør det om nødvendig med å bruke ord.

Jeg tenker om oss lutheranere at vi prater litt for mye. Vi er for opptatt av ord. Vi er opplært til at det er Ordets forkynnelse som er i fokus, og snakk om gjerninger kunne fort bli litt lovisk.

Jeg er ikke så redd for dette lengre. Jeg vil at vi skal kunne prate litt mindre, lytte mer, og praktisere Jesu ord i bønner og spann.

Er det noe som stikker meg i hjertet, så er det når det blir med snakket. Vi kan ikke snakke om fising, men vi må fiske. Denne frasen har vi hørt mange ganger. Jeg vil ikke ha oss inn i et må-stress. Nei, jeg vil som den ha-geglade jeg er, ha oss hjem, og rett og slett gjøre det Jesus sier. Ikke gjør det vanskeligere enn det. I 2019 vil jeg prate litt mindre og praktisere litt mer, av det jeg tror på.

Trenger du en «metode», kan du som jeg finne litt mer ut av for eksempel «Jesusdojo». Dojo er det japanske navnet for treningsstudio og betyr «stedet for veien». Å formes av Jesus gjøres gjennom konkret øvelse, refleksjon rundt praksiserfaring og teoretisk fordypning. Jeg har tenkt å være med på samlinger der vi lærer Gud og oss selv å kjenne gjennom å trå ut av komfortsonen.

Uansett metode, prøv noe nytt i 2019. Det vil jeg, jeg har prata lenge nok.

«Hver den som hører disse mine ord og gjør det de sier, ligner en klok mann som bygde huset sitt på fjell. Regnet styrtet, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Men det falt ikke, for det var bygd på fjell.

Og hver den som hører disse mine ord og ikke gjør det de sier, ligner en uforstandig mann som bygde huset sitt på sand. Regnet styrtet, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Da falt det, og fallet var stort.» (Matteus 7,24-27)

BUDBÆREREN 1984

Mediebevissthet med positive bivirkninger

Budbæreren bringer i dette nummer fire sider som tar for seg en del av Frikirkens medieengasjement, særlig på nærradiosektoren. For ett år siden ville ingen ha trodd at det gikk an å skrive så mye – og etter vår mening interessant – om dette emnet. Utviklingen har gått raskt. Vi har tidligere vært positive og forventningsfulle, men ikke blåøyde og ukritiske til kristent engasjement i nærradioen. Vi mente at brukt med omtanke og innsikt kunne dette få gledelige følger og bivirkninger, og utviklingen synes å gi oss rett. Noen hopper blindt på alt nytt fordi det er nytt; det kan være farlig. Andre er livredde for alt nytt; det er lite fruktbart. Vi ser mange eksempler på at nærradio gjør noe med menigheter og enkeltpersoner som engasjerer seg i dette. De blir mer opptatt av sitt nærmiljø. **Jon Magne Lund, Bb nr 2**

GUNNAR JOHNSEN

Min menighet?

Jevnlig får jeg spørsmålet om hvordan det går i menigheten min. Jeg er blitt ganske flink til ikke å akseptere problemstillingen. Menigheten er nemlig ikke min. Jo, jeg har lenge vært menighetens pastor, og enda lengre har jeg sittet i eldsterådet. Jeg har stor innflytelse på prioriteringene menigheten gjør, og jeg har mye ansvar. Men likefullt, menigheten er ikke min. Det er Guds menighet.

Den presiseringen er viktig. Menigheten er ikke til for å dekke mine behov. Den er ikke til for min selvrealisering, eller et sted der jeg skal fronte mine kjøpphester. Det er heller ikke slik at dersom min familie har vært en del av menigheten i flere generasjoner, så er menigheten mer min enn andre med kortere fartstid og menighetshistorikk. Og dersom jeg er en av de som bidrar mye økonomisk, er det ingen grunn til at jeg skal ha mer innflytelse enn andre av den grunn.

Som så ofte er det Paulus som forklarer oss hva menigheten er. I 1 korinterne 12, 27 sier han: "Dere er Kristi kropp, og hver av dere et lem på ham." Han fortsetter med å male ut om at på Kristi kropp er alle lemmer like betydningsfulle. Han beskriver hvordan vi alle har fått evner, anlegg og det som i kristen terminologi kalles nådegaver. Disse skal vi bruke for å være med og bygge menigheten. Ved å bidra med det jeg har fått, bygges

fellesskapet. Sammen er vi uendelig mye mer enn vi er hver for oss.

I kirken samles vi rundt Jesus Kristus. Det er han som er kirkens sentrum, ikke jeg. På mange måter rører vi her ved ursynden. Vi mennesker vil ikke akseptere at Gud er Gud. Vi vil selv være Gud. Vi prøver å trå over grensen mellom Gud og mennesket. Ut av en slik tenkning kommer det mange konflikter. Fristelsen til å sette meg selv i sentrum, meg og mitt først, driver konflikter fram.

Derfor er det befriende å vite at menigheten ikke er min. Ved å akseptere at menigheten tilhører Gud, kan jeg slappe av. Menighetens vekst og framtid er ikke mitt ansvar. Jeg trenger ikke å streve. Mitt ansvar er å bidra med det jeg har fått, og håndtere det ansvaret jeg forvalter.

Da menigheten i Korint var truet av splittelse fordi folk samlet seg rundt ulike lederskikkelser, sier Paulus til dem: "Jeg plantet, Apollos vannet, men du ga vekst. Derfor er de ikke noe, verken den som planter eller den som vannet. Bare Gud er noe, han som gir vekst."

Med en slik forståelse i bunnen, sier jeg gjerne noe om hvordan det går i menigheten jeg tilhører, får lov å jobbe i og får være med å bygge.

Organ for Den Evangelisk
Lutherske Frikirke
ANSVARLIG REDAKTØR:
ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
Fast medarbeider fra
kommunikasjonsteamet:
Geir Arne Johansen

Redaksjon og ekspedisjon:
Budbæreren
Pilestredet 69
0350 Oslo
Tlf. 22 74 86 00 -
Telefax 22 74 86 01
E-mail: budbareren@frikirken.no

Bladet utkommer med 10 nummer pr. år.

Design: Fløde Magasindesign
Trykk: Amedia Trykk

Årskontingent: Norge og Norden kr. 490,-. Utlandet for øvrig kr. 550,-. Blinde og svaksynte kan få Budbæreren innlest på CD til samme pris. Abonnementet løper til skriftlig oppsigelse foreligger.

Budbæreren trykkes på miljøepapir
Tilsluttet Fagpressen

”Dette er Jesu blod, gitt for deg!”

UNNI WESTLI

Nylig var jeg på gudstjeneste, og var med og delte ut vin under nattverden. Folk var kommet fram, og sto i en litt uryddig halv-sirkel, klar til å ta imot. Det var en del barn der, sammen med sine foreldre. Jeg gikk fra person til person med vinen, sa ordene som vi bruker til hver enkelt: ”Dette er Jesu blod, gitt for deg!” Jeg nærmet meg en liten gutt med mye uro i kroppen. Han beveget seg litt hit og dit og fulgte nøye med på hva jeg gjorde. I det jeg kom fram til ham, før jeg rakk å si noe som helst, så han meg inn i øynene og sa: ”Jeg vet at det er Jesu blod.” Og før jeg fikk svart, pekte han ned på et av de små begrene og sa: ”Fordi det er rødt!”. Jeg måtte jo smile litt, men svarte ”det er det, og det er for deg!” Fornøyd tok han begeret med vin og jeg fortsatte runden.

Da jeg vokste opp, var ikke barn med på nattverd, det var noe for de voksne. Barn forsto ikke hva det handlet om. I min menighet var det bare de som var medlemmer i fullt medlemskap – det som

i dag heter medlemmer med stemmerett – som fikk være med på nattverden. På gudstjenestene var det gjerne en liten pause før nattverden begynte der vi barn og andre som ikke skulle delta av en eller annen grunn gikk ut av salen. Så var vi gjerne utenfor og lekte mens det foregikk noe rart, ukjent, inne. Jeg husker hvordan jeg en gang kikket inn gjennom vinduet og så en av de eldre damene som snakket mens hun gråt. Som voksen har jeg jo forstått at damen nok gråt fordi hun takket Jesus for hva han hadde gjort for henne, tårer av dyp takknemlighet. Men som barn undret jeg meg mye på hva som skjedde.

Jeg er glad at denne måten å feire nattverd på er endret, og at vi nå har et inkluderende fellesskapsmåltid i nattverden, der alle som tror, også barn, får delta. Det er så deilig befriende med barn som kommer fram til nattverden nettopp som barn. Mange ganger og mange steder har jeg sett barna som blir hentet fra søndagsskole og inn til nattverd, og har kjent gleden når de komme løpende, dansende, ivrige... Og jeg vet at det ofte ikke er foreldrene eller oss voksne som bestemmer at de må komme, de ønsker det, de vil være med på dette. De synes det er fint å få være en del av fellesskapet som får vin (eller saft) og brød, får høre at dette er Jesu kropp og blod. De kommer gjerne

(Illustrasjonsfoto fra Brunlanes Frikirke under et Arbeidermøte)

først i køen fram til utdelingen av brød og vin, knuffende, småpratende, med uro i kroppen og med åpenhet for det de skal motta. Og de vil ha mer! Jeg har opplevd at noen barn som hadde mottatt nattverd stilte seg bakerst i køen for å få en gang til. Og jeg er sikker på at Jesus – han som sa at de små barna skulle komme til ham og ikke bli hindret – gleder seg minst like mye som meg over barna som kommer løpende til hans bord.

Nei – det er ikke sikkert de forstår hva nattverd er. Eller – det er vel ganske sikkert at de ikke forstår fullt ut hva det er. For det gjør vel

ikke vi heller? En av de beste forklaringene på hva som skjer i nattverden fikk jeg fra en seks år gammel gutt som sa: ”Hver gang jeg får vin og brød, så blir det litt mer av Jesus i meg, så han til slutt fyller meg helt!”

Og det viktige er vel ikke hva vi forstår, men at vi kommer – med barnets tillit og tro – på at selv om vi ikke forstår, kan Gud på sin måte fylle oss helt, når vi tar imot.

◀ **Jeg er sikker på at Jesus – han som sa at de små barna skulle komme til ham og ikke bli hindret – gleder seg minst like mye som meg over barna som kommer løpende til hans bord.**

Drømmer

Vi har lett for å stigmatisere drømmerne. Mangel på bakkekontakt og åndelighet på avveie er argumenter vi ofte bruker for å dysse ned dem som ser noe vi andre ikke har fått øye på ennå. Men Gud har faktisk bedt oss om å drømme, fordi han som er i stand til å gjøre langt mer enn alt det vi ber om eller forstår, er virksom i oss med sin kraft. Med dette som utgangspunkt, kan vi frimodig drømme stort om kurs og retning for framtid, tjeneste og Guds rike.

Anne Gustavsen i Korsets Seier

Guds ansikt

Jesus tar disiplene med seg opp på et høyt fjell og der blir han forvandlet for øynene på dem. Ansiktet hans skinner som solen, og klærne blir hvite som lyset. Dette øyeblikket av Jesus i lyset markerer et vendepunkt i vår menneskelige historie. Du og jeg kan, i troen på Jesus, se like inn i Guds strålende ansikt. Dette ansiktet er ikke lenger fjernt, overveldende og farlig. Det er nært, lysende og varmt, som et elsket menneskes ansikt.

Eyvind Skeie i Agenda 3:16

Farskjærighet

En god far tar initiativ. Hans kjærighet er handling, han setter ting i gang. Og han velsigner livet han har gitt. Han er både tydelig, og sørger for at barna vet at de er ønsket, elsket og beskyttet. Paulus sier at Gud er en slik Far. Vi trenger en som går i vårt sted, fordi vi feilet. Det ville Gud. Motivasjonen er ikke tvang eller plikt, men en fars frie kjærighet. «I kjærighet har han, av sin egen frie vilje, forutbestemt oss til å få barnekår hos seg ved Jesus Kristus.» (Efeserbrevet 1:5).

Sverre H. Skilbreid i Dagen

Historisk tilbakeblikk

Roar Tynes og Erik Andreas Eiksund (bildet) tok publikum med på en historisk reise gjennom «bestefar og barnebarn»-samtalen sin lørdag kveld. Menigheten i Sula leide først lokaler på en skole til 25 kroner i måneden, der søndagsskolen og misjonsforeningen var to av grunnpilarene i arbeidet. Da Sula Frikirke skulle bygges ble det vedtatt å

sette opp et eget kirkebygg til cirka 5000 kroner, og Sigvard Engeset støttet prosjektet. På nyåret i 1922 hadde byggekomiteen møte og det viste seg at kostnadene ble på 8000 kroner. - Hele sommeren gikk med til dugnad for å bli ferdig til søndagsskolen skulle begynne, fortalte Tynes.

Senere på kvelden var det filmfremvisning med flere historiske tilbakeblikk og klipp fra byggingen av Sula Frikirke.

Livskraftig 50-års ju

Første helgen i februar var det nøyaktig femti år siden Sula Frikirke ble stiftet. Det ble feiret på ekte sunnmørsk vis, med humor, kaker, fest, sang og musikk.

Tekst og foto **GEIR ARNE JOHANSEN**

1969 skjedde to store verdenssensasjoner: Neil Armstrong tok menneskets første skritt på månen, og Sula Frikirke ble stiftet! Dette var den første av mange paralleller som ble trukket mellom menighetsdannelsen på Sula femti år tilbake til hendelsene ute i den store verden. Det dannet en morsom ramme rundt markeringen, som fant sted lørdag 2. februar i Sula Frikirke. Der geleidet Mathilde Vadseth og Ole Andreas Indrebø menigheten og

FEST Partyhatter og bursdagssang hører med når det er bursdagsfeiring. Fra venstre er eldste Jan-Peter Mork, pastorene Jan Løkkeborg og Geir Langen, Kristoffer Juliebø Langen, som hadde bursdag akkurat denne søndagen, og eldste Marthe Vadseth.

inviterte gjester fra fjern og nær på en reise gjennom Sula Frikirkes 50-årige historie. Invitasjonen som ble sendt ut i forkant lovet «Song og musikk gjennom 50 år i Sula frikyrkjemenighet», og den innfridde.

HYGGETREFF Erhard Hermansen (til venstre) er tidligere pastor i Sula Frikirke, og nå generalsekretær for Norges Kristne Råd. Her sammen med synodeformann Jarle Skullerud og hovedpastor i Sula Frikirke, Geir Langen, under festmiddagen på søndag.

bilant

Hvert tiår fra og med 70-tallet ble presentert med egne fremføringer av «representanter» fra sin ungdomstid og «sitt» tiår. Det ble mange tilbakeblikk, vitnesbyrd og gjenhør med kjente og kjære sanger som «Jesus her er jeg, send meg» av Arnold Børud, «Take Me Back» av André Crouch, «Majestet, Konge i evighet» av Jan Honningdal og selvsagt lovsanger av nyere dato.

Geir Langen er hovedpastor i Sula Frikirke, og han mener det er viktig

Nr. 2 25. februar 2019

Fortsetter side 8

LEDERE Martin Nøstrud, Eivind Landro og Henriette Ingebrigtsen er tre av fem ledere som utgjør teamet bak Støperiet i Sula Frikirke. Toril Nøstrud og Lars Nikolay Riksheim var ikke til stede da bildet ble tatt. (Foto: Geir Arne Johansen).

Støperistart i Sula

Søndag 10. februar gikk startskuddet for unge voksne-arbeidet «Støperiet» i Sula Frikirke. Første kveld samlet totalt en trettitalls stykker.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

- Vi var i overkant av tretti stykker der cirka halvparten av oss hadde en form for tjeneste, så vi skulle gjerne sett at det kom enda flere. Men, det ble en utrolig flott kveld! Og fellesskapsdelen med kafé og quiz nøt godt av at vi ikke var så veldig mange. Alle ble inkludert og stemningen var veldig god, sier Martin Nøstrud. Sammen med kona Toril, ungdomspastor Eivind Landro, Henriette Ingebrigtsen og Lars Nikolay Riksheim utgjør han ledergruppa som skal drifte arbeidet i Støperiet fremover. - Jeg opplever at vi klarte å være så tydelig som vi ønsket med tanke på språket vi brukte, slik at «kirkefremmede» skulle føle seg trygge på hva som foregikk, for eksempel rundt lovsangen. Vi fikk også høre et vit-

nesbyrd som handlet om et sterkt førstemøte med Gud, og reisen fra skeptiker til troende. Ungdomspastor Eivind Landro åpnet for respons etter talen sin, og flere løftet hendene i et ønske om å ta nye steg med Jesus, forteller Nøstrud.

SOSIALT

Før oppstarten av Støperiet har ledergruppa brukt sosiale medier til å markedsføre seg, i tillegg til å invitere venner og kjente. Responsen har vært stor og positiv, og mange har gitt uttrykk for at de har lyst til å komme. - Vi vil fortsette å legge særlig vekt på relasjonsbygging under disse samlingene, og ha et sosialt opplegg med kafé, små bord og quiz. Det skal kjennes naturlig å mingle og snakke sammen. Samlingen i Støperiet varer i cirka tre timer, så dette er rammene våre, sier Martin Nøstrud. Han og kona Toril var med på Støperiets kurssamling på Hamar i oktober i fjor høst. Så begynte ballen å rulle. - Vi har fått veldig nyttig og god veiledning fra Eirik B. Fjellestad (leder av Frikirkens unge voksne-arbeid, red.anm.), forteller Martin.

EKTE OG ÆRLIG

- Vi har også jevnlig Skype-møter med de andre som jobber med Støperiet. Når vi nå starter dette arbeidet går vi all inn, for vi tror at dette vil dekke et behov, sier Eivind Landro. - Så vidt jeg vet finnes det ingen rendyrkede fellesskap i denne aldersgruppa i hele regionen. Det viktigste er at

dette er et sted hvor de unge ønsker å komme, og at vi treffer med forkynnelsen. Det skal være livsnært, ekte og ærlig, og vi ønsker å appellere til intellektet også. Vi byr gjerne på apolog-etikk, så kan folk få bryne intellektet litt. Poenget er å treffe aldersgruppa. - Vi håper å nå ut til Ålesund også, som har veldig mange studenter, sier Henriette Ingebrigtsen, hvis oppgave er å lede lovsangen. - Vi har fordelt oppgavene litt løst oss imellom nå i starten, så ser vi an hvordan vi legger det opp etter hvert, sier hun.

FINNE SIN PASS

- Vi er stolte, og har store forventninger til fortsettelsen. Jeg opplever at vi presenterte Støperiet slik vår visjon for fellesskapet er; ærlig og livsnært, inkluderende, og med et tydelig Jesusfokus. Nå er rammene satt og vi er i gang, sier Martin Nøstrud. Pastor Geir Langen håper at arbeidet til Støperiet kan lede mange unge voksne inn i relasjon til Jesus og inn i menigheten. - Forventningene mine er at vi får etablert et permanent gudstjenestefellesskap for denne aldersgruppa. Svært mange har vært i menighetens ulike fellesskap gjennom barne- og ungdomsår. Vi ønsker å hjelpe dem tilbake igjen. Legge til rette for at de kan trives. Jeg håper og tror vi kan være en menighet hvor det er lett og naturlig for unge voksne å finne sin plass, bli utrustet og lede sin generasjon til Jesus, sier Geir Langen.

Sangglede

Barnekoret «Baluba» består av barn i alderen 3-7 år, og på søndagsgudstjenesten i jubileumshelgen sang de blant annet «Jesus elsker oss». Foruten barnekoret, driver Sula Frikirke søndagsskolearbeid for tre aldersgrupper, speiderarbeid for to aldersgrupper, juniorarbeid og ungdomsklubben «UFO».

Denne våren starter menigheten også opp Unge Voksne-arbeidet «Støperiet».

Totalt har Sula Frikirke hatt 36 virkegreiner gjennom sine 50 år.

Sula rutelag måtte i 1957 stille med fire busser for at alle barna skulle komme seg på søndagsskolen.

Fortsetter fra side 6

å se tilbake, kjenne sin historie, og la seg inspirere av dem som har lagt ned sine liv for å bygge menighet. - Jubileumshelga var viktig og samlende for oss. Det er fint å minnes og glede seg over alt det gode som har vært her i mange år. En slik markering skaper også nye minner, som er viktige for oss, sier han. Barn og unge har alltid vært viktige for menigheten i Sula. På 1950-tallet var det 200 barn på søndagsskole i det som skulle bli Sula Frikirke. Altså, så og si alle barn i området. Sula rutelag måtte i 1957 stille med fire busser for at alle barna skulle komme seg på søndagsskolen. - Visjonen vår for framtida kan ikke være mindre

enn det: At vi kan nå alle barn og unge på Sula med de gode nyhetene om Jesus! Som menighet vil vi være ekte og rause, modige og utadvendte. Derfor strekker vi oss utover, og jobber videre med hvordan vi kan være til hjelp og velsignelse for Sula og omegn. For vi vil lede mennesker til Jesus og forandre Sula med Guds godhet, sier Langen.

- GODT Å KOMME HIT

Flere inviterte gjester fant veien til Sula Frikirke lørdag kveld, blant dem var Sulas ordfører Jim Arve Røssvold. I sin hilsen til menigheten fortalte han om det tilfeldige møtet han hadde hatt med en kvinne som kom bort til ham og sa «vi ber for deg». Hendelsen fant sted en tid tilbake midt under det krevende ar-

beidet med kommunereformen. Etter hvert får ordføreren vite at kvinnen tilhører fellesskapet i Sula Frikirke, og at menigheten der ber jevnlig både for ham og de andre lokale politikerne. På jubileumsfesten oppfordret ordføreren menigheten til å fortsette med det; og han påpekte at trosfellesskapet alltid har stått sterkt på Sula. - Det er godt å komme hit, jeg kjenner nærheten, vennskapet og kjærligheten, sa ordføreren. Geir Langen er glad for tilbakemeldingen. - Det er flott å høre. Mange mennesker rundt oss lengter etter et slikt fellesskap å tilhøre. Tenk om vi kunne få bli enda modigere med å leve ut troen vår, snakke om den og invitere folk med for å erfare, sier han.

TAKK Kakene og gratulasjonene var like mange da Sula Frikirke feiret 50 år. Hovedpastor Geir Langen benyttet anledningen til å takke alle som først hadde en visjon om å starte frikirkemenighet på Sula. - Noen så det, og noen handlet på det, og det er fantastisk. Takk til alle som ser og tror at noe nytt kan skje, sa Langen.

DELTE VITNESBYRD

Under festgudstjenesten på søndag delte flere medlemmer sine vitnesbyrd om hvilken betydning fellesskapet i Sula Frikirke har hatt for dem. Rause og inkluderende fellesskap var også et sentralt tema i synodeformann Jarle Skulleruds tale denne formiddagen. - Vi er kalt til å være fellesskap, et fellesskap for nye mennesker og et fellesskap som står i ring, med blikket festet utover. Jeg er så glad for at dere ønsker å forandre Sula. Menigheten må gjennomsyre samfunnet rundt seg. Men vi er ikke kalt til å være en korreks og til å ippetsette. Vi er kalt til å be inn til fellesskap og bli med i fellesskap, og til å elske vår neste, sa Skullerud. Jan Løkkeborg har vært pastor i Sula Frikirke i mange år, men starter som vi-

kariierende pastor i Herøy Frikirkje i mars. Han tror det er viktig at menigheten og ledelsen framover legger vekt på den flotte bredden av generasjoner og forskjellighet som finnes i Sula Frikirke, og ser på den som en gullgruve der ingen er unnværlig. - Veldig mye fungerer veldig bra i Sula. Men den klassiske spenningen som vi også finner spor av i Sula, er at de eldre føler seg avskilta og de yngre kjenner seg bremsa og hindret. Når vi leder sammen og deler sammen viser det seg at vi har så mye å gi hverandre, sier han.

TAKKNEMLIG

- Sula Frikirke er en utrolig varm menighet å være i. De er SA engasjerte og dedikerte. Etter nesten 13 år i denne menigheten sitter jeg igjen

med en følelse av at de har båret og gitt meg mye mer enn jeg har evnet å gi til dem. Jeg har ikke reist hjem en eneste søndag uten takk og kommentar på talene. Jeg bærer med meg videre alle enkeltmenneskene og møtene med dem som har satt dype fotavtrykk i mitt liv. I sum føler jeg en stor takknemlighet for at jeg fikk nåde og inngang til å tjene i denne menigheten, sier Løkkeborg. Ifølge pastoren gleder komiteen som har jobbet med jubileet seg over stor og god oppslutning. - Vi hadde som mål at feiringen skulle avspeile bredden i menigheten, og at det skulle være en generasjonsfest. Det opplever vi at det ble. Sula er generelt veldig flinke til å feste.

Lovsang og søndagstaco i Ulsteinvik

Fellesskapet i Ulsteinvik har flyttet ut av hjemmene og inn på bedehuset, som har blitt et godt møtested for store og små.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**
Foto **OLE TERJE SUKKA**

For snart fire år siden tok Pernille og Arve Fiskerstrand initiativ til to åpne samlinger hjemme hos seg, med en visjon om å danne et åndelig fellesskap på hjemmeplassen. Det startet med husfellesskap, og i dag er bedehuset i Ulsteinvik blitt den faste møteplassen én til to søndager i måneden. - I tillegg har vi hverdagsgrupper for kvinner og menn annenhver uke, forteller Pernille Fiskerstrand. Søndag 10. februar var det lovsang og taco som stod på programmet, da fellesskapet i Ulsteinvik møttes på bedehuset.

STJERNETREFF

- Det slo meg da at vi er en forsam-

STJERNETREFF De faste samlingene på bedehuset i Ulsteinvik med navnet «Stjernetreff», er blitt populært blant barna. Her fra samlingen før jul.

ling med ganske lav snittalder. Jeg synes det er kult at vi kan være et sted for småbarnsfamilier hvor de kan kjenne seg hjemme, sier Fiskerstrand. Over tid har de prøvd seg fram for å finne et møtekonsept som treffer alle. Nå møtes de til en fellessamling som de kaller «Stjernetreff». Der gis barna rom til å prøve seg i ulike roller, hvor de kan oppleve mestring og kjenne at det ikke er så skummelt å stå foran de andre. Barna utgjør også styret for samlingene, slik at de får et eierskap til det de driver med og kan bestemme litt selv. Etterpå deler de seg i aldersbestemte grupper. På slutten av dagen spiser alle kvelds sammen. - Det er et konsept vi er veldig fornøyd med, sier Fiskerstrand. Hun legger imidlertid ikke skjul på at det er noen tøffe tak underveis.

FELLESSKAP FORPLIKTER

- Utfordringene våre, som sikkert mange andre også kjenner på, er at folk vegrer seg for å forplikte seg. Vi har derfor laget et enkelt JotForm-skjema som vi har sendt ut og bedt om respons om hva folk kunne tenke å ta på seg av ulike oppgaver. Vi prøver å framsnakke det å være med og ta ansvar i et fellesskap. Da jeg tok over som leder sa jeg til Gud at han måtte ta ansvar for glede i arbeidet, og jeg kjenner at han svarer. Nå gir

vi Gud denne våren her, for å se om vi har guts til å gå på igjen til høsten. Vi minner stadig vår Herre på at dette er hans prosjekt, og at vi bare er hans hjelpere på jorda, sier Pernille Fiskerstrand. Hvis de skal forlenge leieavtalen på bedehuset fra høsten, forplikter det til faste og jevnlig møter.

ET STED MAN HAR LYST Å VÆRE

- På bedehuset er de alltid velvillige og vi føler oss veldig velkomne. Stedet oser av varme når vi kommer, og vi opplever det som en trygg og fin plass å invitere med oss nye. Det store målet har jo nettopp vært å få være en plass der ukjente kan komme inn og bli inkludert, og tenke at dette er et sted de har lyst til å være. Å få lov til å kjenne at her er vi familie, og at ungene våre får være en del av et sånt fellesskap, det gir oss både energi og velsignelse, sier hun. Nå står snart påsken for døren, og det blir leir også i år. - Vi har hatt påskeleir tre år på rad, og nå er vi i gang med å planlegge den fjerde. Det er en fin og samlende felleskirkelig tradisjon i Ulsteinvik, hvor vi har et godt økumenisk fellesskap, sier Pernille Fiskerstrand.

Vi prøver å framsnakke det å være med og ta ansvar i et fellesskap.

FESTBORD Til 25-årsfeiringen tok alle med seg egen rett til felles bord.

Stadi

Oslo Storbymenighet er 25 år. I løpet av årene har de døpt 44 farsitalende voksne, 13 farsitalende barn og 56 barn med norsk /europesk bakgrunn. Menigheten består i dag av 126 medlemmer og etter at de ansatte Mozghan Rad som innvandrerkonsulent kommer det stadig flere iranere!

Tekst og foto
ANNE KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK

Høsten 1990 startet en gruppe opp med gudstjenester og husfelleskap under navnet 'Frikirkens storbyprosjekt!' i Oslo. Det var en blandet forsamling av folk med bakgrunn fra Frikirken, Ungdom i oppdrag og fra Den norske kirke. Felles hadde de en tydelig visjon: "Med et team med mennesker med ulike nådegaver, tjenester, evner og etnisk bakgrunn formidle evangeliet til kirkefremmede." De kirkefremmede ble definert som "sekulariserte og nyreligiøse nordmenn og innvandrere."

I 1994 ble de egen menighet og siden starten har det blitt 800 gudstjenester og menigheten er i sitt sjette lokale. Det har vært en bevisst tanke å ha løse teltplugg og ikke eie selv. Menigheten har hele tiden ønsket å fokusere på relasjoner fremfor aktiviteter, de har derfor ikke tradisjonel-

Flere iranere kommer til menigheten

Etter at Oslo Storbymenighet ansatte innvandrerkonsulent, kommer det stadig flere iranere til menigheten.

Mozghan Rad er innvandrerkonsulent i Oslo Storbymenighet. Hun hadde selv lenge vært medlem av menigheten og tatt videreutdanning innen sjelesorg før hun ble ansatt.

- Da jeg startet i jobben tok jeg kontakt med iranere som hadde vært medlemmer eller vært innom menigheten. Sammen med et team/støttegruppe jeg har rundt meg i stillingen som innvandrerkonsulent og menighetsrådet inviterte vi dem til en samling. Jeg føl-

ger dem opp på ulikt vis, med informasjon, for å få dem til å komme på gudstjeneste og bidra i gudstjenesten, forteller hun.

- Iranere som kommer hos oss snakker også med sine venner og familie og inviterer dem til oss. Ellers de har fått min kontakinfo og tar kontakt med meg, så tar jeg det derfra. Poenget er at når de opplever at menigheten tar imot dem med åpne armer og de blir sett og at vi verdsetter hver enkelt, så fortsetter de å komme og

tar med sine venner og familien også. Slik vokser menigheten, sier Mozghan.

- Jeg er stolt av menigheten vår, at dem var villige til å opprette stillingen som innvandrerkonsulent. Vi ser resultater av dette nå. Et viktig moment er at når de får snakke på sitt eget språk om sine problemer med meg som har kjennskap til både norsk og iransk kultur, så gjør det en forskjell for dem. Når man går gjennom smerte er det viktig å få hjelp. Er du sul-

g mer fargerik

le virkegrener som mange av Frikirkens menigheter har. Bærebjelken er husfelleskap og gudstjenester. De har eget barne- og ungdomsarbeid, med fokus på småfelleskap der også.

Gunnar Johnsen har vært med i menigheten fra starten og gikk fra lektorstilling til å bli ansatt i egen menighet. Han har de siste årene også vært tilsynsmann i Østre Presbyterium.

- Visjonen sprang ut av en forståelse av at folk flest bor i byer. De har gjerne liten kontakt med kirke og menigheter. Samtidig er byene flerkulturelle med mange innvandrere. Drømmen var en menighet som gjenspeilte byens mangfold, sa pastor Johnsen i sin tale på jubileumsgudstjenesten.

Uken etter selve jubileumsgudstjenesten, var det fest i menigheten. Alle tok med litt mat til en buffet, og det var mange musikalske bidrag som viste mangfoldet i menigheten. Tradisjonen tro i Storbymenigheten, måtte festen avsluttes med iransk dans hvor både nordmenn og iranere slo seg med.

- Hva er det mest positive du ser med menigheten i dag?

- Det mest positive akkurat nå er tilsiget av farsispråklige. Vi har blitt flere på gudstjenester det siste halvannet året, etter at vi ansatte innvandrerkonsulent Mozghan Rad, forteller pastoren. De har investert i simultanoversettingsutstyr, og har husfelleskap hvor både nordmenn, iranere og folk med røtter i andre land er sammen.

Den langsiktige tenkningen/satsningen, gir frukter. Vi har satset på husfelleskapene, og i 13 år har vi hatt en tweensgruppe for de mellom 10 og 14 år. Vi har også en mannsgruppe, som møtes jevnlig. Vi har

ikke stresset, men vi har trodd på måten vi arbeider på. Kanskje har vi vært mer opptatt av måten vi bygger på enn hva resultatet blir, sier Gunnar Johnsen.

Menigheten har vært med i prosjektet "Misjonale menighet" hvor ansatte på hovedkontoret underviste og ledet grupper sammen med coacher som var engasjert. Johnsen forteller at denne prosessen har revitalisert menighetens visjon.

- Prosessen gjorde oss mer bevisst på at vi er kristne hele tiden, hele dagen og syv dager i uken. Menighetene har holdt fast på visjonen også gjennom tøffe tider. Vårt fokus på relasjoner framfor aktiviteter, ble positivt forsterket og visjonen om å nå kirkefremmede ble bekreftet gjennom arbeidet med misjonale menigheter. - I prosjektet hadde vi grupper, på tvers av de etablerte husfelleskapene. Dette var noe av det mest fruktbare. Det å dele tros historier med folk du har kjent i mange år, var veldig sterkt, forteller Johnsen.

Menigheten leier for tiden lokaler sentralt på Oslo vestkant. Så lenge lokalene er sentrumsnære og lett tilgjengelige med kollektivtransport, er det ikke så viktig for Oslo Storbymenighet hvor de feirer gudstjeneste. Menigheten har ikke en geografisk satsning i denne bydelen, men er derfor avhengig av at medlemmene inviterer med seg venner og naboer til gudstjeneste.

-Iranere inviterer med seg folk. Nordmenn gjør det i mindre grad, men også trauste nordmenn gjør det stadig mer. Vi ser også at flere har blitt invitert inn i husfelleskap først, og at de kommer til gudstjenesten også sånn litt etter hvert, forteller Johnsen.

Eldsterådet består av pastor og to

eldste, en mann og en kvinne. Men den daglige ledelsen inkluderer også innvandrerkonsulent, diakoner, og teamledere for gudstjenesteteam, lovsang, husfelleskap og barne- og ungdomsarbeid.

- I 2007 kom det til syne en konflikt som førte til at mange iranere forlot menigheten. Det var et tap for oss, og førte oss inn i en slags identitetskrise. Vi var så langt nede at vi stilte oss selv spørsmålet om menigheten var liv laga. Etter en prosess på et års tid konkluderte vi med at vi var liv laga. Vi holdt fast på vår visjon i tro på at den var gitt oss fra Gud. Vi styrket bevisstheten vår om at når vi ønsket å være en flerkulturell menighet, må vi bygge relasjoner på tvers av folks bakgrunn og etnisitet. Vi må bygge ett fellesskap, ikke parallelle, sa Gunnar Johnsen på jubileumsgudstjenesten.

- I 2008 bekreftet dere menighetens visjon, hvordan jobber i dag dere for å nå målet?

-Vi gjør det vi alltid har gjort. Vi har tverrkulturelle husfelleskap, feirer gudstjeneste og prøver å gjøre den tilgjengelig for farsispråklige. Vi prøver å ta vare på ungdommene, sier Gunnar og legger til; ja vi gjør vel ikke noe annet enn før, men kjenner at det vi har vært trofast i, gir frukter nå, sier han.

- Er det noe fra kirkesamfunnets målplan dere har valgt å fokusere på?

- Vi opplever at vi som menighet jobber i tråd med den. Skulle jeg trekke fram ett tema, er det at vi har fokus på muslimer, forteller Gunnar Johnsen.

Sammen med tre andre menigheter skal de være med i et toårig læringsnettverk for innvandrerearbeid, initiert av misjonsteamet på hovedkontoret (Frikirkens fellesarbeid).

Gunnar Johnsen har vært pastor i Oslo Storbymenighet fra starten av.

ten trenger du brød, det hjelper ikke at jeg forklarer deg hvordan et brød ser ut, sier Rad.

Hun har tatt sjelesorgutdanning på Diakonova høyskole og bruker mye av arbeidstiden på samtale. Menigheten har arrangert et sjelesorgseminar med Torleif Elgvin. Det var spesielt rettet mot konvertitter og etter seminarer kom det flere nye til menigheten.

- Jeg ønsker at de skal finne seg et hjem i vår menighet. Det gjør vi ved at hver enkelt blir sett og hørt.

Jeg setter av tid med dem. Når jeg følger dem opp, ringer og hører hvordan de har det. Hører hva slags behov de har. Som innvandrerkonsulent har jeg bistått med praktisk hjelp som for eksempel å følge dem til Nav eller advokat.

-Jeg og eldste Else Marie Standal er bevisste på at innvandrere og nordmenn skal gå i blandede grupper. Vår menighet har en visjon om å være flerkulturelle, så folk er veldig positive til å leve det ut i praksis, forteller Mozghan.

Fra mars skal Mozghan sammen med støttegruppen starte bibelundervisning på farsi og begynne med en bok som heter "come follow me" som er oversatt til persisk også. Fra mars skal hun også være en av lederne i Læringsnettverk for innvandrerearbeid, som misjonsteamet på Hovedkontoret har tatt initiativ til. Der får hun dele av sin erfaring og menighetene som deltar kan lære av erfaringene deres fra Oslo Storbymenighet.

Innvandrerkonsulent Mozghan Rad.

MENIGHETS BARN Anna Lindbak Hørte og Simon Eikill-Moen er jevngamle med hjemmemenigheten, hvor de har vokst opp.

Fyller 25 med Oslo Storbymenighet

Anna Lindbak Hørte og Simon Eikill-Moen ble født året Oslo Storbymenighet ble etablert. De har vokst opp i menigheten til å bli unge bevisste ledere.

Tekst og foto **ANNE KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK**

Anna og Simons foreldre har vært med fra prosjekt til etablering av egen menighet innen Den Evangelisk Lutherske Frikirke. Begge ble født samtidig med menigheten.

-Hvordan har det vært å vokse opp i Oslo storbymenighet?

- Å vokse opp i Oslo storbymenighet har vært fint og trygt. Jeg husker vi var på mange familieleirer fra jeg var liten, der vi fikk leke, lære og ha godt fellesskap. Det har satt gode spor i meg. Jeg fikk lov til å være med å lede gudstjenesten allerede da jeg var rundt 10 år, og jeg fant for en stund tilbake notater fra det jeg hadde delt. Det var gøy å lese for jeg skrev noe slikt som at jeg pleide å pynte meg for Gud når vi skulle på gudstjeneste og at jeg følte at Gud har gitt meg glede. Vi fikk mye rom både på gudstjenesten og i barne-ungdomsopplegget. De voksne hadde lyst til å lære oss opp til å følge Jesus og vi begynte tidlig med å få lov til å delta aktivt i gudstjenesten, om det var å lede, synge, ha skuespill eller danse. Jeg fikk grunnlaget for min tro på Jesus i Storbymenigheten og i familien min, og det la en viktig

grunnmur for videre utvikling og ledertrening som jeg fikk ta del i senere, sier Anna Lindbak Hørte.

- Dere er i dag unge voksne ledere, hvordan fikk dere ledertrening?

-Vi hadde «Tweens» i menigheten, som var viktig i ungdomsårene, både for å bli kjent med de andre i gruppa og øve på å snakke om følelser og tro. Det viktigste for min lederutvikling tror jeg har vært å bli sett, heiet på og få rom til å dele og øve. Det har jeg alltid fått i Storbymenigheten, sier Anna Lindbak Hørte.

- Pastor Gunnar har gitt tett oppfølging når jeg skulle gjøre noe. Han har brydd seg og han har jeg kunnet snakke med om livet. Dette har betydd mye for meg som ung voksen også. Jeg har kjent en veldig tillit til mine livsvalg. Han har vært veldig viktig for meg, sier Simon Eikill-Moen, som det første han vil trekke fram.

-Hva slags utfordringer fikk du som formet deg til den du er i dag?

- Vi har ledet gudstjenester, ledet lovsangssteam. De voksne har ikke pressa seg på, men har tatt i mot oss når vi har villet bidra. Det har selvsagt da blitt litt opp til oss selv hvorvidt vi også ønsket å bidra, sier Simon Eikill-Moen. Menigheten hadde ikke aktiviteter, men mer fokus på husgrupper for de ulike aldersgruppene tweens og ungdom. De siste årene har Simon vært en av lederne i ungdomsgruppa.

- Jeg ble født i oppstartsåret til menigheten og for meg har det vært som en utvida storfamilie. Fordelen med en liten menighet, kan være at det er lett å komme til hvis man vil bidra. Det ville jeg. Og i bunnen lå det at jeg hadde gode opplevelser av å bli sett. Pastoren har vært flink til å se og bruke ressurser. Det motiverte også til å ønske å bidra og vi fikk mye bekreftelse fra menigheten når vi bidro. Når jeg som voksen er tilbake, er folk flinke til å spørre på kirkekaffen «hvordan går det»?

- Forrige gudstjeneste ungdommene hadde, hadde vi ingen tradisjonell tale men kalte det «flere om teksten». Tre ungdommer hadde forberedt seg og delte vitnesbyrd om en tekst som betydde noe for dem. Deretter slapp vi andre til. Jeg var ungdomsleder og gikk fram først og la bevisst lista lavt ved å bruke litt humor og ufarliggjøre det å dele. De voksne ble oppfordret til å dele på sparket, og dette ble en veldig fin opplevelse, sier Simon som selv studerer teologi på MF.

- Jeg fikk utfordringer og rom til å dele på gudstjenester i Oslo storbymenighet fra jeg var liten. I senere tid vet jeg at misjonsturer og å lede misjonsturer har formet meg veldig mye. Ved å se hvordan folk lever i andre land, hvordan de har gudstjenester, muligheten til å bidra og gi til mennesker som har mye mindre enn oss, leke med barn i slummen og arbeide hardt fysisk har vært med på å bygge karakter i meg, sier Anna som

«
Det viktigste for min lederutvikling tror jeg har vært å bli sett, heiet på og få rom til å dele og øve. Det har jeg alltid fått i Storbymenigheten.

Kun 18 prosent kvinner i Frikirkens eldsteråd

Blant Norges Kristne Råds medlemskirker var det i 2018 kun Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) som hadde færre kvinner i styrene. Siden 2005 har Frikirken åpnet for at lokalmenighetene kan kalle kvinner til eldste.

Tekst **ANNE KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK**
Foto **INGE AUBERG**

Vi har hatt kort tid å endre andelen kvinner i rådene våre. Jeg tror også vi må erkjenne at kvinner ofte er bedre på å rekruttere jenter, enn det menn har vært, sier nestformann i Synoden, Anne Mari Schiager Topland. Hun ser en positiv tendens nå og mange gode ledere som kommer opp og fram, både blant gutter og jenter.

Norges Kristne Råd har undersøkt kjønnsfordeling i menighetsledelse og lokale styre. I Frikirken må man være ordinert for å sitte i eldsteråd, som sammen med et diakoniråd utgjør menighetsrådet i lokalmenighetene. Ifølge NKR's undersøkelse er kjønnsfordelingen i Frikirkens eldsteråd slik: 18,3 prosent er kvinner. 81,7 prosent menn. 54 prosent av eldsterådene våre har IKKE kvinner med i det hele tatt. Blant NKR's medlemskirker var det kun Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) som hadde færre kvinner i styrene.

Daglig leder i Frikirken, Marit Ecklo Brevik uttalte i november til avisen Vårt Land at en mulig årsak til den lave kvinneandelen er at Frikirken ikke ordinerte kvinner før i 2005.

Anne Mari Schiager Topland er pastor i Arendal Frikirke og nestformann i Frikirkens valgte ledelse, Synodestyret. Hva mener du er grunnen til Frikirkens lave andel kvinner i lokale eldsteråd?

-Vi har hatt kort tid å endre andelen kvinner i rådene våre. Som Brevik også påpeker, er det ikke mange år siden vi åpnet for ordinerte kvinner. Jeg tror også vi må erkjenne at kvinner ofte er bedre på å rekruttere jenter, enn det menn har vært. Det handler om å modellere lederskap. Det har vært få kvinner som har gått foran. Det har blitt trent opp flere gutter opp

gjennom historien, derfor har Frikirken flere menn som svarer ja på spørsmålet om å bli eldste.

I de eldsterådene der man kun har menn ligger det et stort ansvar å tenke utenfor boksen, når man ser etter nye ledere til mange typer lederoppgaver. Gi ansvar og oppfølging fra ung alder slik at folk får sjanse til å vokse, sier hun.

-Jeg har kjent på det personlig, at det er krevende å være første kvinne som er pastor i en menighet med lang historie. Jeg hadde nok erfaring som leder til at det har gått fint. Å være første kvinnelige eldste er tøft for mange. Derfor bør man trolig velge to samtidig, mener hun.

Men Topland er rask til å tilføye at hun ser mange bra kvinnelige ledere i Frikirken, så hun er ikke bekymret for framtiden. -Det varer ikke lenge. Nå er vi mange kvinner som har vært førstemann, så nå endrer det seg.

-Jeg har fått mange muligheter til å vokse i oppgaver i Frikirken fra jeg var tenåring. Jeg har fått mange muligheter, så selv har jeg aldri opplevd det "trangt", som jeg har hørt andre har opplevd.

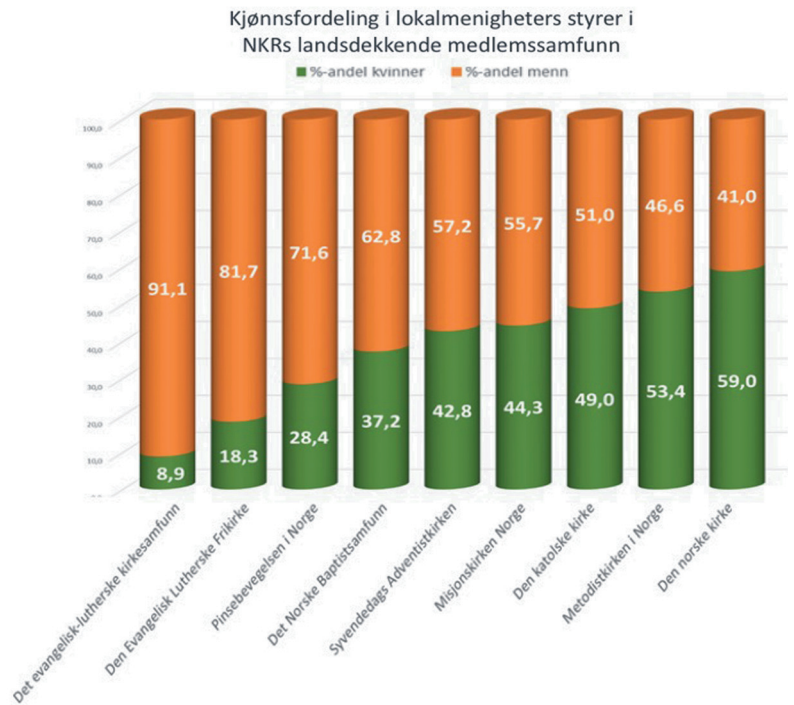
I 2005 åpnet Frikirken opp for at lokale menigheter kunne velge kvinner som eldste. Men det var ikke slik at kvinner stod i kø for å svare ja til oppgavene. Det var nok litt overaskende for noen. Hva er din kommentar til det?

-Det kreves stort vågemot å være den ene som er pioner. Det var i 2005 mangel på lokale rollemodeller. Men som sagt er jeg ikke bekymret. Vi har så mange kapable jenter og kvinner. Vi ser at det blir ordinert mange kvinner i eldsterådene.

UTFORDRER OGSÅ FRIBU

-Som kirkesamfunn trenger vi å ha et trøkk på dette. Kvinneandelen må vi gi et spesielt fokus, også i FriBU. Det skjer ikke av seg selv. Her vil jeg gi en utfordring til miljøer som har mange dyktige unge menn, de bør bli utfordret til rekruttering og dyktiggjøring av jenter.

Hamar er et godt eksempel på en menighet som tradisjonelt sett har rekruttert hovedsakelig menn inn i ledelse. De rekrutterer nå og følger aktivt opp jentene. Jeg møtte selv i Hamar åtte flotte jenter i alderen 18-30 i forkynneroppgaver og lederoppgaver. Det var flott å se at de er i gang, gir jentene ansvarsfulle oppgaver og oppfølging. Vi må ha et ekstra fokus på dette framover. Jeg vil ha egne samlinger for jenter når jeg som tilsynsman er på menighetsbe-

Kjønnsfordeling i lokalmenigheters styre i NKR's landsdekkende medlemssamfunn.

søk, sier Topland.

-I tida framover hviler et stort ansvar fra Hovedkontoret på pastorprogrammet, lederprogrammet Horisont, hvem man spør til verv, komiteer, arrangementer og talere. På tilsynsbesøk, i læringsnettverket vi har, må vi spørre etter kvinner.

TO SYN PÅ ORDINASJON

-Situasjonen i Frikirken er for så vidt naturlig når menn har modellert lederskap i en årrekke. Hvis man ikke aktivt og strategisk har arbeidet med dette, ville det ikke skjedd en positiv utvikling som det vi heldigvis ser nå.

-Synodestyret ønsker å legge opp til en fordeling mellom kjønn og alder inn i lederroller og styreverv, uten at vi har et vedtak på kjønnskvalifisering, sier Topland og skyter raskt inn: -Det er viktig for meg å si (som kvinne og ordinert), det er to syn på ordinasjon i Frikirken. Vi skal ikke presse gjennom en endring av menighetens syn på ordinasjon av kvinner, poengterer Anne Mari Schiager Topland.

GLASSTAK

Man snakker ofte om at kvinner møter et glasstak som gjør at de ikke kommer opp og fram. Hva er glasstaket hos oss?

-Det var få som hadde gått foran. Å trø inn i et forventningsrom er krevende, modellene var ikke der. Nå er vi forbi denne fasen. Nå har vi hatt kvinner i pastorroller og som eldste i ti år, så nå er vi videre.

Det andre glasstaket er at men-

nene i ledelse har ikke tatt ansvar for å snu dette. Ta en viktig strategisk prat for få en annen situasjon om fem år. Hvordan få unge mennesker til å ta lederoppgaver. Dette handler ikke kun om ordinasjon. Vi har mange dyktige kvinner som har lederjobber i samfunnet, som vi kanskje kan se mer av i Frikirken, sier Topland som presiserer at hun ser lyst på framtiden.

Hvordan jobbe med dette sammen og enkeltvis som lokalmenigheter?

-Pekefinger er i iallfall ikke motiverende. Men jeg vil utfordre lokalmenigheten til å spørre seg selv: Hvis vi skal ha et lederskap om fem år som er mer jevnt fordelt mellom kjønn. Hvordan skal vi jobbe med rekruttering for å få dette til? Igjen blir det dette jeg har sagt noe om, gi folk lederoppgaver som de kan vokse inn i, sier Topland.

-Jeg kan ikke dy meg for å gi et siste råd; det handler om hvordan man spør kvinner. Ikke spør en person med setningen "vi må jo få med en kvinne". Vi vil bli sett for den vi er og det vi kan, ikke som en type alibi.

Anne Mari Schiager Topland er pastor i Arendal Frikirken og nestformann i Synoden.

Misjonsprosjekter i FriBU

Sarpsborg Frikirke har totalt 700 medlemmer, hvorav nesten 200 i fullt

medlemskap. Kirkebygget har en sentral plass i bybildet. Sarpsborg kommune har ca. 56 000 innbyggere og er en kystkommune med mange gode rekreasjonsmuligheter og et rikt kulturliv.

Vi søker PASTOR i 100 % stilling

Vi søker en lagspiller som vil være pastor for hele familien. En kontaktskapende pastor med livsnær forkynnelse. Pastorstillingen utøves i nært samarbeid med øvrige ordinerte, andre ledere og ansatte – for og med en engasjert menighet.

Ansvar og hovedoppgaver:

Lede den åndelige utviklingen av menigheten
Forkynne – til utrustning og tjeneste
Følge opp – se – medlemmer, ledere og ansatte
Forvalte sakramenter og forestå kirkelige handlinger

Menighetens visjon er: «Vi vil være et levende og inkluderende fellesskap som møter mennesker med Kristi kjærlighet». Menigheten driver et omfattende barne- og ungdomsarbeid, og har også et eget leirsted. Se for øvrig vår hjemmeside www.sarpsborgfrikirke.no

**Pastoren er forpliktet til å lære og leve i samsvar med Guds Ord og den evangelisk lutherske bekjennelse. Alle søknader behandles konfidensielt. Pastoren ansettes etter kall fra menigheten. For nærmere opplysninger, kontakt eldste Jan Prang på tlf. 916 69 452 eller e-post: jan.andre.prang@banenor.no
Søknad sendes jan.andre.prang@banenor.no
Søknadsfrist: 21. mars 2019**

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

FriBU har lagt ut ti misjonsprosjekter på sin hjemmeside. Prosjektene er fra Frikirkens misjonsarbeid, som FriBU samler inn til, og hvert prosjekt er presentert på hjemmesiden. Målet er å

samle inn til sammen 250.000 kroner til de ti prosjektene i år, inkludert 100.000 kroner gjennom Toppscorer, som er en fast givertjeneste til barnehagen i Midtøsten. Innsamlingen

er fordelt på ulike misjonsprosjekter i Midtøsten, Palestina, Israel, Japan og Sentral-Asia og hvert prosjekt har et eget beløp som innsamlingsmål. På hjemmesiden er alle prosjektene presentert, og det er mulig å følge med på hvor mye det til enhver tid er samlet inn til de ulike målene. I presentasjonen av de ulike prosjektene er det også satt opp en tipsliste for hvordan å samle inn penger. Ressurser finnes også på minnepinnen «Verktøykassen», som ble laget i forbindelse med markeringen av Frikirkens misjonsarbeids 100-årsjubileum i 2016. Denne kan også bestilles via hjemmesiden.

Kraftverket menighet i Oslo sentrum har nærmere to hundre medlemmer, og samler drøyt hundre på gudstjenester. Menigheten har en egen plass i kirkelandskapet i Oslo, og består av studenter og unge familier. Mottoet: «Hverdagen inn i gudstjenesten, Gud ut i hverdagen» beskriver kjernen i det vi strekker oss etter. Vi søker

Pastor i 50 % stilling

Kraftverket oppretter en ny stilling som pastor i 50 prosent, som sammen med vår pastor i 100 prosent stilling får ansvar for å lede menigheten.

Vi ser etter deg som identifiserer deg med Kraftverkets kulturelle uttrykk, og med vår drøm om å videreutvikle menigheten slik at det gagnar alle som tilhører menigheten, og byen vi bor i.

Hovedoppgavene vil være sentrert rundt vår kjernevirksomhet: Forkynnelse, gjennomføring av gudstjenester og kirkelige handlinger, oppfølging av husgrupper og frivillige medarbeidere. Vi vil legge stor vekt på personlige egenskaper, og vil legge til rette for å skape nye tilbud ut fra søkers kvalifikasjoner og interesser.

Oppstart etter avtale. Lønn etter Frikirkens regulativ. Søknad sendes: post@kraftverket.no
Har du spørsmål, kontakt Kjetil Gilberg på tlf. 901 01 329. For full utlysning se www.kraftverket.no

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Debatt på nett

Budbæreren trykker debattinnlegg på nettsiden www.budbareren.no/debatt og der kan du kommentere på innleggene og du kan dele innleggene med venner og kjente. For tiden er det stor aktivitet på disse sidene. Vi trykker ikke lenger innleggene i papirutgaven.

"FASTETIDENS KILDER"

Rolige dager i retreatens ramme.
Nya Slottet Bjärka Säby. 18.-22. mars
Pris kr 4500,- info og påmelding Frist 01.03.19

Kortkurs
Åpent for alle

www.stavernfhs.no

"Kropp og And, hånd i hånd"

22.-26. APRIL 2019

Sigmund Sandåker
Thore Oustorp

Johan Sandstad
Arnfinn Løyning

Dugnad+felleskap=gøy

Påmelding og info www.stavernfhs.no

STAVERN FOLKEHØYSKOLE KORTKURS

GRATIS! Påmelding innen 10 april 2019

**KRISTI
HIMMELFARTSDAG
HØYTIDSGUDSTJENESTE
kl 12.00 Nesjarheim Fredtun**

Arendal Frikirkes Menighetskor
Porsgrunn Frikirkes Menighetskor
Hammersmark Five
Jarle Skullerud
Kirkeledere fra Taiwan
Misjonærer fra Sentral-Asia
Terje Bjørkås

Grilling på FREDTUN
Voksne kr 125,- Barn kr 50,-
Påmelding post@stavernfhs.no

**Sang og misjonsmøte
kl. 15.00
Nesjarheim Fredtun**

GI ET LIV MED VANN
Fasteaksjonen 2019
7.-9. april

**vøpps
2426**

KIRKENS NØDHJELP
actalliance

FOTO: Håvard Bjelland/Kirkens Nødhjelp

Lars Mörlid og Peter Sandwall
Andre bidragsytere.
Per Arne Dahl
Jens-Petter Johnsen
Anne Kristin og Sven
Aasmundtveit.
Kursleder Arnfinn Løyning

Sensommerdager i Stavern
for godt voksne 12.-16. august

KORTKURS www.stavernfhs.no

STAVERN
FOLKEHØYSKOLE

Stavern Fhs inviterer til avkobling og tilkobling: Bibeltimer - seminarer - sang og musikk - turer på Kyststien - opplevelsesturer med buss og båt i nærområdene - tidebønner i Mariakapellet - inkluderende fellesskap - velsmakende mat fra skolens nye kjøkken. Kortkurset er åpent for alle.

Påmelding og informasjon www.stavernfhs.no. Program sendes menighetene.

Pris fra kr 2600,- + kursavgift. Påmelding innen 15. juli.

STEIN-VEGARD ANTONSEN

«En dag skal vi dø. Men alle andre skal vi det ikke.»

Det finnes knapt noe mindre hverdagslig enn døden. «En dag skal vi dø,» sier den svenske forfatteren Per Olov Enquist, som trøstende legger til: «Men alle andre skal vi det ikke.» Døden skyver vi fra oss og foran oss. Etterhvert som vi blir eldre, sukker vi på våre bursdager, og sier: «Men alternativet er tross alt verre...» Men tenk om det er sant som de bekjenner i kirka? «Jeg tror legemets oppstandelse og det evige liv.» I en kirke i Kairo fikk jeg gå stille gjennom minnesalen for de mange martyrene fra de siste årene. Portretter av gutter og jenter, kvinner og menn, som hadde mistet livet for troen på Jesus, dødens overvinner. Under bildene var utstilt eiendeler og klær de hadde brukt da de mistet livet. Å se alle ansiktene var sterkt, men de tomme montrene gjorde nesten like stort inntrykk. Vår koptiske følgesvenn kommenterte det slik: «De minner oss på at det kan være hvem som helst av oss neste gang. Vi må leve nær Jesus hver dag, og tjene Ham.» De lever hver dag som om trosbekjennelsen er sann og Gud finnes. Døden blir mindre mektig da.

ET MUNTERT ØYEBLIKK

Mangt et godt og muntert øyeblikk inntreffer mellom mennesker. Budbæreren har en uhøytidelig stafett for å dele noen av disse med leserne våre. **Ole Johnny Møyholm** har levert følgende bidrag

Skummelt innhold

En elev svarte på et spørsmål om å gjøre rede for misjonsbevegelsens framvekst på 1800-tallet: «På 1800-tallet vokste den moderne misjonsbevegelsen fram med Martin Luther King i spissen. Mye var annerledes enn før, avlatshandelen gikk bort, ikke like strengt som før. Bevegelsen heter NLM, Norsk lutherske misjonssamband». En annen svarte på spørsmålet om hva dødehavsrullene er: «En gammel bokrull med skummelt innhold».

Ole Johnny Møyholm utfordrer Andreas Woie

FAKTA:

Navn: Pål Møll Abrahamsen **Alder:** 40

Sivilstatus: Gift, to barn

Menighetstilhørighet: Vågsbygd Frikirke

Virke: Ungdoms- og familiearbeider

Ny ungdoms- og familiearbeider i Vågsbygd

I jobben møter Pål Møll Abrahamsen mange barn og unge. Frimodigheten og tilliten de har til Gud bør være til inspirasjon for oss alle, mener han.

- *Hva gleder du deg mest over i arbeidet?*
- Det er fantastisk å ha en jobb hvor veldig mye av arbeidstiden handler om å møte mennesker. På ungdomsgruppa, på gudstjenesten eller over en kaffekopp på kontoret.

- *Har du et favorittbibelord? Hva betyr det for deg?*

- Efeserne 2,10: «For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.» For meg så betyr dette at det å være menneske, og det å være menighet, handler om andre mennesker. Det at vi alle er skapt av han og at han har en plan for oss alle. Og at hvis jeg kan hjelpe barn og ungdom til å finne deres «Gudsplan», så er det helt fantastisk.

- *Hva tenker du om Frikirkens motto «Sammen om oppdraget»?*

- Det sier noe om en organisasjon som ønsker å «backe» hverandre i alle ledd. Vi er mange som jobber for det samme. Selv om det av og til kan føles som man står litt alene, så vet man at man har mange med seg.

- *Er det noe spesielt som opptar deg for tiden?*

- Jeg har alltid vært veldig opptatt av populærkultur, spesielt ungdomskulturen. Bøker, dataspill, filmer og musikk. Kanskje spesielt den litt spirituelle Fantasy-kulturen som har blitt stor de siste 10-15 årene, og hvordan denne påvirker ungdoms forhold til religion. Nå som jeg har blitt småbarnsfar igjen har jeg dessverre ikke like mye tid som jeg skulle ønske til å fordype meg i dette.

INSPIRERT Pål Møll Abrahamsen lar seg inspirere av frimodigheten til de unge i menigheten. (Foto: Privat).

- *Har du noen forbilder eller noen som særlig har vært til inspirasjon for deg som kristen?*

- Det er mange som har betydning for meg opp igjennom, både ungdomsledere og frivillige i de sammenhengene jeg har vært. Jeg henter mye inspirasjon fra barna og ungdommene jeg møter på jobb. Den frimodigheten de har, og den tillitten de har til Gud, bør være til inspirasjon for alle.

- *Hva liker du å gjøre på fritiden?*

- Det aller beste er når hele familien har tid sammen, og vi kan spille spill, se på film og bare kose oss. Jeg er også glad i amerikansk fotball og prøver å få med meg en kamp hver søndag kveld (Go Texans!) På kveldstid, når hele huset er i seng, finner du meg ofte foran PC-en fordypet i et eller annet dataspill.